

Mai szóhasználatlaltal, két szépkorú ember áll előttünk az olvasmányokban. Egy férfi – János, és egy nő – Anna. Az ókori népek tisztelték az öregeket, hallgatták megfontolt, bölcs szavaikat. Hetven tagból állt a zsidóknál az Öregek (Vének) Tanácsa. A rómaiaknál ezt a Szenátus intézménye töltötte be. A keleti országokban máig élő kultusza van az öregek tiszteletének, tekintélyének. A kort illik tisztelni, még fontosabb azonban az embert, a véghez vitt tetteiért, élettapasztalataért, bölcsességéért.

„Az öregek tanácsát meg kell hallgatni, mert bölcsességet tanulunk tőlük.” – mondja Sirák. (Sir 8,9)

Az a bölcs, aki pontosan tudja, hogy tudása mely része az, ami időtlen értéket képvisel és mi az, ami elavult. Vágyunk rá, hogy elmondjuk, tovább adjuk életesszenciánkat, bölcsességünket.

Vajon tényleg meglátta a lényegét, tényleg bölcs gondolatokat ad át János apostol? Bölcs-e, aki egyszer azt mondja: „...úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen.” (Jn 3,16), majd máskor, hogy: „Ne szeressétek a világot, sem azokat, amik ebben a világban vannak. Ha valaki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete...” (1Jn 2,15)? Isten szerette a világot, mi meg ne szeressük??? Tényleg ezt a tanácsot adja „bölcse” János apostol? Nem hiszem. Azt viszont igen, hogy hosszú élete minden tapasztalata, imáinak mélysége és intenzitása eljuttatta arra a felismerésre, hogy megértse Jézus tanítását Isten világaról, a szó több értelméről.

KIO-s volt! De nem csak kereste, meg is találta;

- értette, hogy Isten szereti a teremtését: a világot, mely a Földet, az emberiséget jelenti,
- felismeri, tapasztalja, hogy a világ (az emberiség egy része) nem ismeri, elutasítja, nem szeretettel fordul Teremtője felé
- tudja, hogy a világ az itt található javakat és a biológiai életet is jelenti.

Hosszú élete bölcsessége ebben áll, tudja, mi teszi az embert teljessé. Mi a lényeges, a fontos. Azt is tudja, hogy milyen nehéz a világban élni, kiteljesülésünket, teljességre törekvésünket az örök jó felől nézni. Ezért elmondhatjuk, valóban bölcs öreg volt és Isten volt vele, mert azt is tudta, hogy ezt a tudását, hitét el kell mondania a fiatalabbaknak is, „...mert minden, ami a világon van, a test kívánsága, a szemek kívánsága és az élet kevélysége. Ez nem az Atyától, hanem a világtól van. Ez a világ elmúlik, és elmúlik a kívánsága is. Aki Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.” (1Jn 2,16-17)

A szeretet, a hit, az ima létrehozza a bensőséges Isten kapcsolatot, a tanúságtevést.

Számomra itt kapcsolódik a szintén idős Anna prófétaasszony története. Életmódja, hite, imái alkalmassá tették arra, hogy érzékelje a nagy pillanat eljöttét. Tanúságot tesz, erősíti a reményt az Izrael megváltását várókban. Dicsőítésében az Urat magasztalja, mert lelkében érzi, hogy gyermekként ugyan, de itt a várt Megváltó.

Igaz és bölcs öreg volt János apostol és Anna prófétaasszony. Közel az új naptári év, a számvetés és az új fogadalmak megtételének ideje. Kívánságokat is szoktunk ilyenkor megfogalmazni. Azt kívánom, hogy igazak és bölcsek lehessünk életkortól függetlenül.

[Rembrandt: Prophet Anna, 1631](#)

Irodalmi megfogalmazásban a Prédikátor 7,16 szerint:

„Fiam, egy szabályt mondogass,
amíg eszedbe mászik,
egyik bolond a túl-igaz,
és a túl-bölcs a másik,
legtisztább szem közt is akad,
bár megrostálva, polyva,
ne vesd meg embertársadat,
ha rájön a bolondja.”

„A gyermek pedig növekedett és erősödött, telve bölcsességgel, és az Isten kegyelme volt vele.” (Lk 2, 40)

Legyen velünk is! Amen!

Szebeny Piroska, Érd